

Loven eller ikke, endeligt af Sundhedsministeren og kan ikke indbringes for Domstolene. At Fortolkningen af Ministeriets egen Anordning, om hvilke Varer der er forbeholdt Apotekerne og hvilke der er fri Handel underkastede, saaledes i denne Forbindelse bliver at afgøre af Ministeriet selv, er kun naturligt, og Afgørelsen af, om de to andre Betingelser, som nævnes i § 1, 1. Stk. under a. og b., er til Stede eller ikke, vil det ligeledes være rimeligt at henskyde til Ministeriet.

Til § 2.

Denne Paragraf giver den almindelige Ramme for Kontrollens Omfang, der maa udfyldes med Detailregler af Ministeriet og Sundhedsstyrelsen. Naar der i 1. Stk. tales om Reklamering, maa dette ses i Sammenhæng med Reglerne i Apotekerlovens § 19 og Lovforslagets § 4.

Til § 3.

Denne Bestemmelse skyldes den Interesse, Tilvejebringelsen af statistiske Oplysninger om det Omfang, hvori disse Varer sælges, vil kunne have. Saadanne Oplysninger vilde forøvrigt formentlig kunne kræves allerede i Henhold til Apotekerlovens § 9, sidste Punktum. Bestemmelsen kan ikke med Føje betragtes som ubehørig Kontrol med Fabriksmedicin. Det har den allerstørste Interesse at følge Udviklingen paa dette Omraade, idet Udviklingen her mulig med Tiden kan skride saa vidt frem, at det ganske maa ændre Lovgivningsmagtens hele Syn paa Apotekervæsenet.

Til § 4.

For at Sundhedsstyrelsen skal kunne bedømme Tilstedeheden af Reklamering — *derunder om Varens Indhold er angivet rigtigt og med fornøden Tydelighed* — er det paakrævet, at den faar de i Paragraffens 2. Stk. omhandlede Oplysninger, som det naturligvis er dens Embedspligt at bevare Tavshed om, jfr. § 10. For udenlandske Varers Vedkommende maa det paa-hvile den, der her i Landet vil reklamere med Varer, at indhente den fornødne Tildelelse.

Til § 5.

Det er en sund Regel, og en Regel, der stemmer med den Redelighed, som bør udkræves, hvor Talen er om Lægemedler til Brug i Sygdomstilfælde, at Stoffer og Præ-

parater, som er almindelig kendte og beskrevne i Farmakopeerne m. v., ikke skal kunne udbydes som en ny Opfindelse under et nyt Navn, naar Talen i Virkeligheden er om gamle kendte Midler. — Hvis en Fabrik forstaar at fremstille et saadant Mittel under en særlig tiltalende Form, er dette ikke tilstrækkelig Grund til at forandre Navnet paa selve Midlet. Derimod maa Fabrikken selvfølgelig have Lov til at udstyre Emballagen med sin Firmabetegnelse paa iøjnefaldende Maade, saaledes at Fabrikken kan være sikker paa, at Publikum ser, hvorfra dens udmærkede præparerede Midler stammer, og saaledes at omvendt Publikum ogsaa kan sikre sig at faa Midler fra en Fabrik, som det har Tillid til eller særlig Forkærlighed for. I *Firma-betegnelsen maa den fornødne Beskyttelse for de gode Fabrikspræparater ligge* og ikke i en Forvanskning af Navnet paa kendte Midler. Om man mulig kunde tillade Firmaet ved Siden af den rigtige Betegnelse at sætte en anden Betegnelse, hvori der menes reklamemæssigt at være mere Slagkraft, kunde naturligvis overvejes, men egentlig Grund til at gøre den Indrømmelse til Reklamen synes der i Virkeligheden ikke at være i disse Tilfælde, hvor Vejledningen helst skal komme fra de sagkyndige Læger.

Til §§ 6 og 7.

De Krav, der ifølge disse Paragraffer stilles til de paagældende Lægemedler med Hensyn til Sammensætning, Pris o. s. v., taler formentlig for sig selv.

Til § 8.

Afgørelserne er lagt i Sundhedsstyrelsens Haand under Appel til Ministeriet, idet Afgørelsen af Sager indenfor et saadant specielt teknisk Omraade i allerhøjeste Grad egner sig til at træffes af et særligt sagkyndigt Organ (Sundhedsstyrelsen) under Appel til det Ministerium, som er vant til at beskæftige sig med den Slags Spørgsmaal, fremfor af de almindelige Domstole. Ligeledes vil Adgangen til at appellere til Ministeriet, der har den fornødne juridiske Bistand og som i saadanne Spørgsmaal ikke kan tænkes at ville fravige en fuldstændig neutral Holdning, formentlig frembyde fornøden Betryggelse for alle Parter.

Til § 9.

Denne Tavshedspligt er en nødvendig Beskyttelse for Fabrikkerne.